

Comparison of the Effectiveness of Mindfulness and Compassion Focused Therapy (CFT) on Mental Rumination and Anxiety of University Entrance Exam Candidates 2021-2022 in Tehran

Hassan Yaghoubi^{1*}

1 Master's degree in personality psychology, Islamic Azad University, Department of Science and Research, Tehran

* Corresponding author: Hyaghoubi1982@gmail.com

Received: 2023-11-10

Accepted: 2023-12-14

Abstract

The goal of doing this research is comparing the effectiveness of the mindfulness and Compassion-focused therapy on rumination and anxiety of graduate school entrance exam candidates in Tehran. The current research is applied in nature and semi-experimental in terms of method. This research was conducted as a pre-test-post-test with a control group and for data analysis collected from the method-Descriptive and inferential statistics were used. The research population included all candidates for the post-graduate entrance exam in the academic year of 2021-2022 in Tehran. The studied sample included 45 people from the mentioned statistical population who were selected by the available method and randomly divided into three groups. Candidates were given two questionnaires (1- exam anxiety, Sarason in 1957 and 2- rumination, Nolen Hoeksma and Maro in 1991) mostly two online questionnaires. The present research was trying to compare the effectiveness of mindfulness training with compassion-based therapy in anxiety and rumination of entrance exam candidates and the results showed that no significant difference between the adjusted mean findings of the group of The Mindfulness training and group of therapy based on compassion in the post stage Test in anxiety variable, rumination and component was not observed. So the difference between the effectiveness of mindfulness and compassion-based therapy on anxiety and rumination in college entrance exam candidates is not significant.

Keywords: Mindfulness, Compassion, Exam anxiety, Rumination

© 2023 Journal of School Education in the Third Millennium (JNAES)

This work is published under CC BY-NC 4.0 license.

© 2022 The Authors.

How to Cite This Article: Yaghoubi, H. (2023). Comparison of the Effectiveness of Mindfulness and Compassion Focused Therapy (CFT) on Mental Rumination and Anxiety of University Entrance Exam Candidates 2021-2022 in Tehran. *JSETM*, 1(2): 88-102.

مقایسه اثربخشی ذهن‌آگاهی و درمان مبتنی بر شفقت بر روی نشخوار فکری و اضطراب داوطلبان کنکور تحصیلات تكمیلی سال ۱۴۰۱-۱۴۰۰ در شهر تهران

حسن یعقوبی^{۱*}

^۱ کارشناسی ارشد روانشناسی شخصیت، دانشگاه ازاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران

* نویسنده مسئول: Hyaghoubi1982@gmail.com

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۲/۰۸/۱۹ تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۲/۰۹/۲۳

چکیده

هدف از انجام این پژوهش مقایسه اثربخشی ذهن‌آگاهی و درمان مبتنی بر شفقت بر نشخوار فکری و اضطراب داوطلبان کنکور تحصیلات تكمیلی شهر تهران می‌باشد. پژوهش حاضر از نظر ماهیت کاربردی و از نظر روش نیمه‌آزمایشی است. این پژوهش به صورت پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه گواه اجرا شد و برای تحلیل داده‌های جمع آوری شده از روش‌های آمار توصیفی و استنباطی استفاده شد. جامعه مورد پژوهش شامل تمامی داوطلبان کنکور تحصیلات تكمیلی در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۴۰۱ شهر تهران بودند. نمونه موردمطالعه شامل ۴۵ نفر از افراد جامعه آماری مذکور بود که به روش در دسترس انتخاب و به صورت تصادفی در سه گروه قرار گرفتند. به دو طبقه دو پرسشنامه (۱- اضطراب امتحان، ساراسون در سال ۱۹۵۷ و ۲- نشخوار فکری، نولن هوکسما و مارو در سال ۱۹۹۱) در غالب دو پرسشنامه آنلاین داده شد. پژوهش حاضر در صدد بررسی مقایسه اثربخشی آموزش ذهن‌آگاهی با درمان مبتنی بر شفقت در اضطراب و نشخوار فکری داوطلبان کنکور بود و نتایج نشان داد که تفاوت معناداری بین میانگین تعديل یافته گروه‌های آموزش ذهن‌آگاهی و گروه درمان مبتنی بر شفقت در مرحله پس‌آزمون در متغیر اضطراب، نشخوار فکری و مؤلفه‌های آن مشاهده نشد. بنابراین بین اثربخشی آموزش ذهن‌آگاهی و درمان مبتنی بر شفقت بر اضطراب و نشخوار فکری در داوطلبان کنکور تفاوت معنادار وجود ندارد.

واژگان کلیدی: ذهن‌آگاهی-شفقت-اضطراب کنکور-نشخوار فکری

تمامی حقوق نشر برای فصلنامه آموزش مدارس در هزاره سوم محفوظ است.

شیوه استناد به این مقاله: یعقوبی، ح (۱۴۰۲) مقایسه اثربخشی ذهن‌آگاهی و درمان مبتنی بر شفقت بر روی نشخوار فکری و اضطراب داوطلبان کنکور تحصیلات تكمیلی سال ۱۴۰۱-۱۴۰۰ در شهر تهران. فصلنامه آموزش مدارس در هزاره سوم، ۱(۲)، ۸۸-۱۰۲.

کنکور به شیوه کنونی صرف نظر از آثار مثبت آن، می‌تواند اثرات نامناسبی بر روی بهداشت روانی داوطلبان داشته باشد. مشکلات مربوط به انتقال به دوره نوجوانی در کنار مسائل مربوط به کنکور، داوطلبان را دست‌خوش تغییرات زیادی می‌کند. این تغییرات می‌تواند منابع مختلف اضطراب و استرس را به همراه داشته باشد که به نوبه خود تأثیرات بهسزایی در روان دانش‌آموزان دارد. یکی از عوامل

مقدمه

راهیابی به دانشگاه و پذیرفته شدن در رشته‌هایی با پایگاه اجتماعی بالا، از آرزوهای بیشتر و شاید همde داوطلبان کنکور و خانواده‌های آنان است. خواست شدید ورود به دانشگاه، چنان دانش‌آموزان را به تلاش و تکاپو و می‌دارد که چه بسا ناکامی در آن می‌تواند مشکلات روانی و اجتماعی شدید برای آنان به وجود آورد. برگزاری

ریشه در تعالیم و آیین‌های مذهبی شرقی خصوصاً بودا^۴ دارد (Baer و همکاران، ۲۰۱۷). ذهن‌آگاهی را توجه کردن به شیوه‌ای خاص، هدفمند در زمان کنونی و بدون قضایت و پیشداوری تعریف کرده است. Marsha Linehan (۱۹۹۳) برای اولین‌بار به ضرورت گنجاندن ذهن‌آگاهی به عنوان یکی از مؤلفه‌های اساسی درمان‌های رون‌شناختی تأکید کرد. ذهن‌آگاهی به رشد سه کیفیت خودداری از قضایت، آگاهی قصدمندانه و تمترک بر لحظه کنونی در توجه فرد نیاز دارد که توجه تمترک بر لحظه حال، پردازش تمام جنبه‌های تجربه باوسطه شامل فعالیت‌های شناختی، فیزیولوژیکی یا رفتاری را موجب می‌شود. به واسطه تمرين‌ها و تکنیک‌های مبتنی بر ذهن‌آگاهی فرد نسبت به فعالیت‌های روزانه خود آگاهی پیدا می‌کند، به کارکرد اتوماتیک ذهن در دنیای گذشته و آینده آگاهی می‌یابد و از طریق آگاهی لحظه به لحظه از افکار، احساسات و حالت‌های جسمانی بر آن‌ها کنترل پیدا می‌کند و از ذهن روزمره و اتوماتیک تمترک بر گذشته و آینده رها می‌شود. پژوهش‌ها نشان‌دهنده آن است که این روش مداخله می‌تواند اضطراب (ستاری و کفashزاده، ۱۳۹۴) و نشخوار فکری (رنجکش و همکاران، ۱۴۰۰) را در دانش‌آموzan تحت تأثیر قرار دهد. برای مثال رنجکش و همکاران (۱۴۰۰) در پژوهش خود نشان دادند که آموزن برname مبتنی بر ذهن‌آگاهی هم کاهش اضطراب و هم نشخوار فکری در دانش‌آموzan مقطع دوازدهم تأثیرگذار بوده است.

یک دیگر از اقدامات درمانی جهت کاهش اضطراب و نشخوار فکری در داوطلبان کنکور می‌تواند درمان مبتنی بر شفقت باشد پژوهشگران معتقدند که شفقت بخش مهمی از روان‌درمانی محسوب می‌شود (Naismith و همکاران، ۲۰۲۱). شفقت عبارت است از حساس بودن به رنج خود و دیگران همراه با تعهد به تلاش برای تسکین و جلوگیری از آن. در درمان مبتنی بر شفقت بر کسب شش ویژگی حساسیت، همدردی، انگیزه مشفقاتنه، تحمل فاجعه، عدم قضایتگری و همدلی تمترک می‌شود که در راستای پرورش شجاعت مشفقاتنه است. زیرا بر اساس رویکرد شفقت محور تمایل به نزدیکشدن به چیزهای واقعاً سخت و کار با آن‌ها نیازمند شجاعت است. هدف درمان تأکید بر محوریت سیستم مهربانی در کاهش فرآیند مبتنی بر تهدید، از طریق پرورش احساس مراقبتگری نسبت به خود و دیگران در درمانجو است. پژوهش‌ها نشان‌دهنده اثرگذاری این روش درمانی در اضطراب و نشخوار فکری (غفاریان و خیاطان، ۱۳۹۹) دانش‌آموzan است. به عنوان مثال گلستانی‌بخت، بابایی، کریمی و احمدی (۱۴۰۱) در پژوهش خود نشان دادند که شفقت درمانی در بهبود مؤلفه‌های سلامت روان دانش‌آموzan از قبیل اضطراب و نگرانی (نشخوار فکری) تأثیرگذار است.

اضطرابزا در داوطلبان اضطراب امتحان می‌باشد (Alsaady و همکاران، ۲۰۲۰). اضطراب امتحان به عنوان یک حالت پریشانی در زمانی که شخص یک موقعیت را به صورت تهدیدآمیز ارزیابی می‌کند، تعریف شده است. افراد ممکن است در موقعیت‌هایی که رفتار و عملکردشان را ضعیف ادراک می‌کنند، شکست را پیش‌بینی یا احساس تهدید کنند. به طور کلی اضطراب می‌تواند تأثیر منفی بر توانایی تحصیلی افراد گذاشته و داوطلبان مضطرب چه در زمان مطالعه و چه در زمان شرکت در آزمون، مهارت‌های مطالعه و یادگیری خود را پایین‌تر از حد توان و دانش خود مورد استفاده قرار می‌دهند (Sari، و همکاران، ۲۰۱۸). همچنین پژوهش‌ها نشان می‌دهند که دانش‌آموzan مضطرب دوران تحصیل خود را بیشتر طول می‌دهند، نگرانی‌های اجتماعی بیشتری دارند و مشکلات روانی- رفتاری بیشتری را تجربه می‌کنند (ارسنجانی، ضرغام حاجبی و میرزا حسینی، ۱۴۰۰).

پژوهشگران معتقدند که دو نوع اضطراب مرتبط با امتحان وجود دارد: نوع اول مربوط به کمبود مهارت‌های فراشناختی^۱ است که در این صورت دانش‌آموز دائمًا احساس شکست کرده و به اضطراب امتحان منجر می‌شود؛ نوع دوم، افرادی را دربرمی‌گیرد که افکار نامربوط مرتبط با تکلیف را تجربه می‌کنند. این افکار تداخل‌های فراشناختی را ایجاد می‌کنند و از به کار گرفتن مهارت‌های فراشناختی ممانعت می‌کنند. از این رو می‌توان گفت که هر دو نوع اضطراب مذکور منجر به فرآیندهای شناختی ناکارآمد در شخص می‌شود (Arora و همکاران، ۲۰۲۱). یکی از این فرآیندهای شناختی ناکارآمد، فرآیند تکرارشونده و غیرمولود نشخوار فکری است (Moulds و همکاران، ۲۰۲۰). نشخوار فکری به عنوان اشتغال دائمی به یک موضوع و تفکر درباره آن شناخته می‌شود. به عبارت دیگر نشخوار فکری به عنوان افکاری مقاوم و عودکننده تعریف می‌شود که حول یک موضوع معمول دور می‌زند. این افکار به صورت غیررادی وارد آگاهی می‌شوند و توجه را از موضوعات و اهداف موردنظر فرد منحرف می‌سازند (Roberts و Watkins، ۲۰۲۰). پژوهش‌ها نشان می‌دهند که نشخوار فکری می‌تواند با موضوعات تحصیلی بسیاری از جمله اهمال کاری تحصیلی (محمدزاده و محمدخانی، ۱۳۹۵) و تعلل- ورزی مرتبط باشد.

با توجه به وسعت تأثیر نشخوار فکری و اضطراب و پیامدهای ناشی از آن‌ها در داوطلبان کنکور، به کاربستن اقدامات درمانی به موقع و مناسب جهت بهبود مشکلات این دانش‌آموzan و پیشگیری از آسیب‌های بعدی موضوع مهمی تلقی می‌شود. یکی از این اقدامات درمانی، مداخلات مربوط به ذهن‌آگاهی است که به عنوان یکی از درمان‌های شناختی-رفتاری نسل سوم یا موج سوم^۲ قلمداد می‌شود. ذهن‌آگاهی شکلی از مراقبه^۳ است که

صورت بله یا خیر به آن پاسخ داده می‌شود و به صورت فردی و گروهی قابل اجراست. با توجه به مشخصات روان‌سنگی مطلوب وجود نمرات برش استاندارد برای این پرسشنامه، استفاده از آن در سنجش اضطراب امتحان بسیار مرسم است. حداقل نمره‌ای که آزمودنی در این مقیاس می‌گیرد ۲۵ است که نشان‌دهنده اضطراب شدید و حدائق نمره صفر است که نشان از عدم اضطراب دارد. طبقه‌بندی میزان اضطراب بر حسب نمرات به دست آمده از مقیاس، در سطح خفیف (نمرات پایین‌تر از ۸)، متوسط (نمرات ۸-۱۲) و شدید (نمرات بالاتر از ۱۲) است. ساراسون پایابی این پرسشنامه را با استفاده از روش آلفای کرونباخ ۰/۷۸ محاسبه کرد. همچنین روایی سازه آن را با همبستگی بین این مقیاس و پرسشنامه اضطراب مدرسه ۰/۸۲ گزارش کرد. روایی محتوایی و صوری مقیاس اضطراب امتحان ساراسون در ایران توسط جوکار (۱۳۸۹) مورد تأیید قرار گرفته است و ضریب آلفای کرونباخ آن را ۰/۷۰ گزارش کرده است.

ب) پرسشنامه نشخوار فکری (ruminative response scale): این پرسشنامه توسط نولن هوکسما و مارو در سال ۱۹۹۱ برای ارزیابی پاسخ‌های مقابله‌ای به خاقوختی افسرده و منفی ساخته شد. این پرسشنامه دارای ۲۲ گویه است که نمره‌گذاری آن در طیف لیکرت ۴ درجه‌ای به صورت نمره‌های (۱) (هرگز)، (۲) (آگاهی اوقات)، (۳) (غلب اوقات) و (۴) (همیشه) می‌باشد و نمره کل حاصل جمع نمره همه گویه‌ها بین ۲۲ تا ۸۸ قرار دارد. این پرسشنامه دو سبک پاسخ‌های نشخواری و پاسخ‌های منحرف‌کننده حواس را مورد ارزیابی قرار می‌دهد. سازندگان این مقیاس پایابی آن را با استفاده از روش آلفای کرونباخ ۰/۸۸ گزارش کردند. این مقیاس برای اولین بار توسط رفیعی و سبحانیان (۱۳۹۰) به فارسی ترجمه و هنجاریابی شد و ضرایب پایابی آن با فاصله زمانی سه هفته ۰/۸۲ محسوبه شد؛ همچنین روایی محتوایی را آن را مورد تأیید استاتید روان‌شناسی قرار دادند.

معرفی برنامه مداخله

الف) آموزش ذهن‌آگاهی: محتوای آموزش ذهن‌آگاهی توسط پژوهشگر و بر مبنای کتاب ذهن‌آگاهی مبتنی بر کاهش استرس (Kabat-sain ۲۰۰۴) و فصل پانزدهم کتاب درمان‌های شناختی رفتاری نسل‌های اول، دوم و سوم با تأکید بر درمان وابسته بر پذیرش و تعهد طراحی شد. این جلسات به صورت ۸ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای به گروه آزمایش اول ارائه شد که به طور خلاصه عناوین و فعالیت‌های جلسات در جدول ۱ گزارش شده است:

با توجه به مطالب ارائه شده، پژوهش داخلی و خارجی که به صورت جامع به مقایسه اثربخشی ذهن‌آگاهی و درمان مبتنی بر شفقت بر نشخوار فکری و اضطراب داوطلبان کنکور پرداخته باشد، یافت نشد و نیاز به انجام پژوهشی که به صورت جامع به مقایسه این روش‌های مداخله بپردازد، محرز است. پژوهش حاضر از طریق مشخص کردن شیوه‌های درمانی اثربخشی آن‌ها می‌تواند به انتخاب شیوه درمانی قابل قبول و همچنین روش‌های درمانی مکمل در این حیطه کمک کند. همین‌طور نتایج این پژوهش می‌تواند به بدنه پژوهش‌های پیشین متصل شده و به تدوین نظریه در این حیطه کمک کند. بنابراین پژوهش حاضر در پی پاسخگویی به این دو سوال اساسی می‌باشد که ۱. روش ذهن‌آگاهی و درمان مبتنی بر شفقت چه تاثیری در کاهش اضطراب امتحان داوطلبان کنکور تحصیلات تكمیلی دارند؟ ۲. و آیا این دو شیوه مداخله به نتایج متفاوتی - از نظر اثربخشی - منجر می‌شوند؟

۲. روش بررسی

پژوهش حاضر از نظر ماهیت کاربردی و از نظر روش نیمه‌آزمایشی است. این پژوهش به صورت پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه گواه اجرا شد. جامعه آماری این پژوهش شامل تمامی داوطلبان کنکور تحصیلات در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۰ بودند. نمونه موردمطالعه شامل ۴۵ نفر از افراد جامعه آماری مذکور بود که به روش در دسترس انتخاب و به صورت تصادفی در سه گروه قرار گرفتند.

متغیرهای مستقل: آموزش ذهن‌آگاهی، درمان مبتنی بر شفقت

متغیرهای وابسته: نشخواری فکری، اضطراب

متغیرهای کنترل: جنسیت (دختر)، دامنه تحصیلی (دواطلبان کنکور)

ملاک‌های ورود به پژوهش: جنسیت (دختر)، شرکت در کنکور تحصیلات تكمیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۰، رضایت و همکاری جهت شرکت در پژوهش.

ملاک‌های خروج از پژوهش: قرار داشتن تحت درمان و آموزش‌های مشابه، غیبت بیش از دو جلسه در جلسات مداخله یا اصراف از ادامه درمان و مشارکت در پژوهش.

ابزارهای پژوهش

ابزارهای مورد استفاده در این پژوهش به ترتیب عبارتند از:

الف) پرسشنامه اضطراب امتحان: این پرسشنامه در سال ۱۹۵۷ توسط ساراسون ساخته شد و دارای ۲۵ گویه است که به

جدول ۱: عنوانین و فعالیت‌های جلسات آموزش ذهن‌آگاهی

جلسات	عنوانین	فعالیت‌ها
یکم	خروج از هدایت خودکار به کمک حضور ذهن	آشنایی و برقراری تعامل با شرکت‌کنندگان، ایجاد انگیزه و تعهد در آنها برای ادامه برنامه، بیان فلسفه برنامه آموزشی، اهمیت شناخت و کاربرد روش آموزش ذهن‌آگاهی و توزیع جزو دوره آموزشی
دوم	رویارویی با موانع	آموزش تن‌آرامی، وارسی بدن و تسلط بر ذهن، بررسی نگرش‌های پرورش ذهن‌آگاهی و آموزش تنفس ذهن‌آگاهانه
سوم	حضور ذهن از تنفس	تمرکز بیشتر بر احساس‌ها، افکار و حس‌های بدنی لحظه به لحظه و بودن در لحظه حاضر با افزایش حضور ذهن از طریق تنفس
چهارم	ماندن در زمان حال و پیشگیری از شدت و دوام استرس	دیدن یا شنیدن توأم با ذهن‌آگاهی برای تجربه ماندن در زمان حال، تمرکز ارادی آگاهی بر تنفس، توجه به همه احساس‌ها و افکار خود و گسترش آنها و پذیرش افکار و احساس‌های ناخوشایند جهت پیشگیری از شدت و دوام استرس
پنجم	اجازه یا مجوز حضور	به ذهن آوردن ارادی دشواری و مشکلات، آموزش مهارت‌های پذیرش و پاسخگویی به فکر همراه با احساس ناخوشایند و تقویت توانمندی ذهنی مواجهه با حالات ناخوشایند
ششم	رویارویی با افکار	تغییر عادات قدیمی فکرکردن مانند شناخت امور روزمره خودکار، بیانگیزبودن در کارها و بی‌نتیجه دانستن کارها
هفتم	خودمراقبتی و فعل بودن	آگاهی از علائم هشداردهنده رویارویی ماهرانه با استرس
هشتم	مرور و جمع‌بندی	تکرار، مرور و جمع‌بندی برای مقابله با حالات خلقي

است که به صورت ۸ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای به گروه آزمایش دوم ارائه شد. به طور خلاصه عنوانین و فعالیت‌های جلسات در جدول ۲ گزارش شده است:

ب) درمان مبتنی بر شفقت: اهداف، محتوا، مداخلات و تکالیف به کار برده شده در جلسات آموزشی این پژوهش برگرفته از مفاهیم آموزشی مبتنی بر شفقت گیلبرت (۲۰۰۹)

جدول ۲. خلاصه جلسات آموزشی مبتنی بر شفقت

جلسات	فعالیت‌ها
یکم	آشنایی اولیه، برقراری ارتباط، شرح قوانین، توضیح مختصراً درباره شفقت، آموزش تمرین تنفس ریتمیک و اجرای آن.
دوم	آشنایی با افکار و رفتار خودانتقادگر، پیامدها و انواع آن، بیان علل خودانتقادی، ارایه راهکارهایی برای کاهش آن، ترغیب آزمودنی‌ها به بررسی شخصیت خود و همچنین توضیحات مختصراً درباره احساس گناه و پیامدهای آن.
سوم	آشنایی با خصوصیات شفقت از جمله: آموزش چگونگی تحمل شرایط دشوار، غیرقضاؤی بودن، پذیرش شکست و ...، آموزش چگونگی تحمل مشکلات و چیره‌شدن بر آن‌ها، آموزش پذیرش شکست و مسائل تغییرناپذیر زندگی.
چهارم	آشنایی با ذهن‌آگاهی، اشاره به فواید آن، آموزش مهارت‌های ذهن‌آگاهی با تمرین مراقبه نشسته.
پنجم	آشنایی با پذیرش شکست بدون قضاؤی کردن و بخشیدن خود، بررسی علل نبخشیدن خود یا دیگران، اشاره به باورهای اشتباه درباره بخشش، ارائه راهکارهایی برای بخشیدن خود یا دیگران.
ششم	معرفی قدرت تصویرسازی برای انسان‌ها و ارتباط آن با سیستم تنظیم هیجان، آموزش و اجرای تصویرسازی ایجاد مکانی امن
هفتم	اشارة به مفهوم ترس از شفقت، توضیح متعلّی رفتار مشفقاته، تولید ایده‌هایی برای رفتار مشفقاته و همچنین توضیحات مختصراً درباره خودکارآمدی و تأثیر آن بر زندگی
هشتم	آموزش نوشتمنامه مشفقاته به خود و اجرای آن در کلاس، جمع‌بندی و ارائه خلاصه‌هایی از جلسات قبل.

(۳) سعی شد برنامه‌های آموزشی تداخلی در روند عادی آموزش شرکت‌کنندگان نداشته باشد.

روش‌های تجزیه و تحلیل داده‌ها

در این مطالعه در سطح توصیفی از روش‌هایی مانند فراوانی، میانگین و انحراف استاندارد، همچنین ضریب شاپیرو ویلک جهت بررسی نرمال بودن داده‌ها و در سطح استنباطی ضمن

ملاحظات اخلاقی

(۱) جهت انجام پژوهش از شرکت‌کنندگان رضایت‌نامه کتبی گرفته شد.

(۲) بعد از پایان یافتن جلسات آموزشی برای گروه آزمایشی، مجددًا جلساتی به طور خلاصه برای گروه کنترل انجام شد.

۳. یافته ها

جدول ۳ مشخصات جمعیت‌شناختی جامعه پژوهش سه گروه آموزش ذهن‌آگاهی، درمان مبتنی بر شفقت و گواه را نشان می‌دهد. در این پژوهش ۴۵ نفر از داوطلبان کنکور تحصیلات تکمیلی شهر تهران (۱۴۰۱-۱۴۰۰) که در سه گروه آموزش ذهن‌آگاهی (۱۵ نفر)، درمان مبتنی بر شفقت (۱۵ نفر) و گواه (۱۵ نفر) مورد بررسی قرار گرفت.

رعایت مفروضه‌ها، از تحلیل کوواریانس تک متغیری و چندمتغیری و آزمون تعییبی بونفرونی در این تحقیق استفاده شد.

جدول ۳: مشخصات جمعیت‌شناختی سه گروه آموزش ذهن‌آگاهی، درمان مبتنی بر شفقت و گواه در داوطلبان کنکور تحصیلات تکمیلی شهر تهران (۱۴۰۱) (تعداد: ۴۵)

نتیجه آزمون	گروه			متغیر جمعیت‌شناختی رشته تحصیلی
	گواه (تعداد: ۱۵) (درصد) تعداد	درمان مبتنی بر شفقت (تعداد: ۱۵) (درصد) تعداد	آموزش ذهن‌آگاهی (تعداد: ۱۵) (درصد) تعداد	
$\chi^2(4) = 1/422$ $P = .0/840$	۴(۲۶/۶)	۳(۲۰)	۳(۲۰)	علوم پایه
	۹(۶۰)	۱۰(۶۶/۷)	۸(۵۳/۳)	علوم فنی
	۲(۱۳/۴)	۲(۱۳/۳)	۴(۲۶/۷)	علوم انسانی
F=.۲/۰۰۵ P=.۱۴۷	۲۵/۵۳(.۰/۸۳)	۲۵/۸۶(.۰/۷۴)	۲۵/۲۶(.۰/۸۸)	سن (سال): میانگین (انحراف معیار)

آ: آزمون کای اسکوئر و F: آزمون آنالیز واریانس

جدول ۴ میانگین و انحراف معیار متغیرهای اضطراب و نشخوار فکری به همراه مؤلفه‌ها بر حسب عضویت گروهی و مراحل ارزیابی نشان داده شده است.

بین سه گروه از نظر سن و رشته تحصیلی اختلاف معنی‌دار آماری وجود نداشته و سه گروه از لحاظ این متغیرهای جمعیت‌شناختی همگن بودند ($P > .0/05$).

جدول ۴: شاخص‌های توصیفی متغیرهای اضطراب، نشخوار فکری و مؤلفه‌های آموزش ذهن‌آگاهی، درمان مبتنی بر شفقت و گواه (تعداد: ۴۵)

P	S-W آماره	انحراف معیار	میانگین	گروه	مرحله	متغیر
.0/۸۱۰	.0/۹۶۷	۳/۵۶	۶۳/۵۳	ذهن‌آگاهی	پیش‌آزمون	نشخوار فکری
.0/۱۹۹	.0/۹۲۱	۳/۵۲	۶۳/۴۰	درمان مبتنی بر شفقت		
.0/۲۵۳	.0/۹۲۸	۴/۱۸	۶۳/۴۶	گواه		
.0/۳۹۹	.0/۹۴۱	۳/۰۸	۵۶/۲۶	ذهن‌آگاهی	پس‌آزمون	بروز دادن
.0/۴۹۰	.0/۹۴۸	۳/۲۰	۵۶/۵۳	درمان مبتنی بر شفقت		
.0/۴۷۲	.0/۹۴۷	۳/۶۴	۶۲/۱۳	گواه		
.0/۱۲۸	.0/۹۰۸	۱/۲۹	۱۶/۴۰	ذهن‌آگاهی	پیش‌آزمون	در فکر فرو رفتن
.0/۰۳۸	.0/۸۷۴	۱/۰۱	۱۶/۲۰	درمان مبتنی بر شفقت		
.0/۱۵۵	.0/۹۱۴	۱/۲۶	۱۵/۸۰	گواه		
.0/۰۲۶	.0/۸۶۳	۱/۳۳	۱۳/۹۳	ذهن‌آگاهی	پس‌آزمون	
.0/۲۰۵	.0/۹۲۲	۱/۲۲	۱۴/۰۶	درمان مبتنی بر شفقت		
.0/۱۴۳	.0/۹۱۲	۱/۱۲	۱۵/۴۰	گواه		
.0/۰۳۲	.0/۸۶۸	۰/۹۶	۱۴/۹۳	ذهن‌آگاهی	پیش‌آزمون	
.0/۲۷۸	.0/۹۳۱	۱/۱۶	۱۵/۰۶	درمان مبتنی بر شفقت		

P	S-W آماره	انحراف معیار	میانگین	گروه	مرحله	متغیر
۰/۳۳۵	۰/۹۳۶	۱/۱۴	۱۵/۲۰	گواه	پس‌آزمون	افسردگی
۰/۰۶۲	۰/۸۸۸	۱/۵۷	۱۳/۲۶	ذهن‌آگاهی		
۰/۰۳۷	۰/۸۷۳	۱/۶۸	۱۳/۴۰	درمان مبتنی بر شفقت		
۰/۰۲۸	۰/۸۶۴	۱/۴۶	۱۵	گواه		
۰/۶۶۷	۰/۹۵۹	۳/۲۷	۳۲/۲۰	ذهن‌آگاهی	پیش‌آزمون	اضطراب
۰/۳۵۲	۰/۹۳۷	۳/۲۷	۳۲/۱۳	درمان مبتنی بر شفقت		
۰/۰۳۳	۰/۸۷۰	۳/۳۷	۳۲/۴۶	گواه		
۰/۲۴۷	۰/۹۲۷	۲/۰۵	۲۹/۰۶	ذهن‌آگاهی	پس‌آزمون	پیش‌آزمون
۰/۵۳۴	۰/۹۵۱	۲/۴۰	۲۹/۰۶	درمان مبتنی بر شفقت		
۰/۴۵۰	۰/۹۴۵	۲/۴۶	۳۱/۷۳	گواه		
۰/۹۹۴	۰/۹۸۶	۲/۶۴	۲۵	ذهن‌آگاهی	پیش‌آزمون	اضطراب
۰/۳۹۲	۰/۹۴۱	۲/۵۲	۲۴/۲۶	درمان مبتنی بر شفقت		
۰/۵۹۰	۰/۹۵۴	۲/۵۸	۲۴/۶۰	گواه		
۰/۳۱۴	۰/۹۳۴	۳/۳۰	۲۱/۹۳	ذهن‌آگاهی	پس‌آزمون	پیش‌آزمون
۰/۰۲۰	۰/۸۵۵	۱/۹۵	۲۲/۳۳	درمان مبتنی بر شفقت		
۰/۰۹۳	۰/۸۹۹	۲/۱۴	۲۴/۸۰	گواه		

در گروه‌های آموزش، نمرات پس‌آزمون شرکت‌کنندگان در متغیرهای اضطراب، نشخوار فکری و مؤلفه‌های آن کاهش داشته است. لازم بذکر است در این آزمون کسب نمرات پایین‌تر در اضطراب، نشخوار فکری و مؤلفه‌های آن نشان‌دهنده بهبود اضطراب و نشخوار فکری است.

آماره SW: آزمون شاپیرو-ویلک با توجه به جدول ۴، میانگین نمرات متغیرهای اضطراب، نشخوار فکری و مؤلفه‌های آن در گروه‌های آموزش ذهن‌آگاهی، درمان مبتنی بر شفقت و گواه در مرحله پس‌آزمون نسبت به مرحله پیش‌آزمون تغییراتی داشته است. این تغییرات مؤید آن است که

جدول ۵: نتایج تحلیل کوواریانس یک راهه مربوط به تفاوت بین گروهی مؤلفه‌های نشخوار فکری در مرحله پس‌آزمون

مجذور اتا	سطح معناداری	F	میانگین مجذورات	درجه آزادی	مجموع مجذورات	منبع	مؤلفه	متغیر	
۰/۲۳۳	۰/۰۰۶	۵/۹۲۳	۹/۶۰۱	۲	۱۹/۲۰۳	بین گروهی	بروز دادن	نشخوار فکری	
			۱/۶۲۱	۳۹	۶۳/۲۱۸	خطا			
۰/۲۲۰	۰/۰۰۸	۵/۵۰۰	۱۳/۵۷۳	۲	۲۷/۱۴۶	بین گروهی	در فکر فرو رفتن		
			۲/۴۶۸	۳۹	۹۶/۲۵۲	خطا			
۰/۲۳۵	۰/۰۰۵	۵/۹۹۷	۳۴/۳۳۵	۲	۶۸/۶۶۹	بین گروهی	افسردگی		
			۵/۷۲۶	۳۹	۲۲۳/۳۰۲	خطا			

آموزش ذهن‌آگاهی باعث کاهش اضطراب داوطلبان کنکور می‌شود. جهت بررسی تفاوت گروه آموزش ذهن‌آگاهی با گروه گواه در متغیر اضطراب در جدول ۶ نتایج مقایسه میانگین نمرات تعديل یافته گروه آموزش ذهن‌آگاهی با گروه گواه در مرحله پس‌آزمون براساس آزمون تعییبی یونفرنونی گزارش شده است.

با توجه به جدول ۵ آماره F برای مؤلفه‌های بروز دادن (۵/۹۲۳)، در فکر فرو رفتن (۵/۵۰۰) و افسردگی (۵/۹۶۷) در متغیر نشخوار فکری در مرحله پس‌آزمون معنادار می‌باشد ($P < 0/01$). این یافته نشان می‌دهد، بین گروههای آموزش ذهن‌آگاهی، درمان مبتنی بر شفقت و گواه در مؤلفه‌های نشخوار فکری تفاوت معنادار وجود دارد. اندازه اثر برای مؤلفه‌های بروز دادن (۰/۰۲۳۳)، در فکر فرو رفتن (۰/۰۲۲۰) و افسردگی (۰/۰۲۳۵) می‌باشد که نشان می‌دهد این تفاوت در جامعه قابل قبول است.

جدول ۶: بررسی تفاوت‌های دو به دو گروه (آموزش ذهن‌آگاهی و گواه) در اضطراب

متغیر	گروه گواه	میانگین تعديل یافته	تفاوت میانگین	خطای استاندارد	اندازه اثر	مقدار احتمال
اضطراب	ذهن‌آگاهی	۲۱/۹۴۳	-۲/۸۵۶*	۰/۹۴۰	۰/۱۸۴	۰/۰۱۲
	گواه	۲۴/۷۹۹				

*P<0.001

آموزش ذهن‌آگاهی و گواه در جامعه بوده است. بنابراین آموزش ذهن‌آگاهی بر کاهش اضطراب داوطلبان کنکور مؤثر است.

آموزش ذهن‌آگاهی باعث کاهش نشخوار فکری داوطلبان کنکور می‌شود. جهت بررسی تفاوت گروه آموزش ذهن‌آگاهی با گروه گواه در متغیر نشخوار فکری و مؤلفه‌های آن در جدول ۷ نتایج مقایسه میانگین نمرات تعديل یافته گروه آموزش ذهن‌آگاهی با گروه گواه در مرحله پس‌آزمون به براساس مقدار اندازه اثر، آموزش ذهن‌آگاهی بر اضطراب برابر (۰/۱۸۴) بود که مقدار آن بیانگر تفاوت قابل قبول بین گروه

نتایج جدول ۶ نشان داد، تفاوت میانگین تعديل یافته گروه آموزش ذهن‌آگاهی با گواه در مرحله پس‌آزمون در متغیر اضطراب (۲/۸۵۶) معنادار می‌باشد. بنابراین می‌توان بیان کرد تفاوت معناداری بین اثربخشی آموزش ذهن‌آگاهی و گواه در متغیر اضطراب وجود دارد. به طوری که میانگین تعديل یافته اضطراب در گروه آموزش ذهن‌آگاهی در مرحله پس‌آزمون به صورت معناداری پایین‌تر از میانگین گروه گواه بود. هم‌چنین

جدول ۷: بررسی تفاوت‌های دو به دو گروه (آموزش ذهن‌آگاهی و گواه) در نشخوار فکری

متغیر	گروه گواه	میانگین تعديل یافته	تفاوت میانگین	خطای استاندارد	اندازه اثر	مقدار احتمال
نشخوار فکری	آموزش ذهن‌آگاهی	۵۶/۲۷۲	-۵/۸۶۲*	۱/۲۲۲	۰/۳۵۹	<0.001
	گواه	۶۲/۱۳۳				
بروز دادن	آموزش ذهن‌آگاهی	۱۳/۹۲۵	-۱/۴۸۴*	۰/۴۷۶	۰/۱۹۹	۰/۰۱۰
	گواه	۱۵/۴۰۹				
در فکر فرو رفتن	آموزش ذهن‌آگاهی	۱۳/۲۴۷	-۱/۷۶۳*	۰/۵۸۸	۰/۱۸۷	۰/۰۱۴
	گواه	۱۵/۰۱۰				
افسردگی	آموزش ذهن‌آگاهی	۲۹/۰۶۷	-۲/۶۷۵*	۰/۸۹۵	۰/۱۸۶	۰/۰۱۵
	گواه	۳۱/۷۴۲				

*P<0.001

فکر فرو رفتن (۰/۰۱۸۷) و افسردگی (۰/۰۱۸۶) بیشترین تأثیر را داشته است و مقادیر آن بیانگر تفاوت قابل قبول بین گروه آموزش ذهن‌آگاهی و گواه در جامعه بوده است. بنابراین آموزش ذهن‌آگاهی بر کاهش نشخوار فکری داوطلبان کنکور مؤثر است. درمان مبتنی بر شفقت باعث کاهش اضطراب داوطلبان کنکور می‌شود. جهت بررسی تفاوت گروه در جدول ۸ مبتنی بر شفقت با گروه گواه در متغیر اضطراب در نتایج مقایسه میانگین نمرات تعديل یافته گروه درمان مبتنی بر شفقت با گروه گواه در مرحله پس‌آزمون براساس آزمون تعقیبی بونفرونی گزارش شده است.

نتایج جدول ۷ نشان داد، تفاوت میانگین تعديل یافته گروه آموزش ذهن‌آگاهی با گواه در مرحله پس‌آزمون در متغیر نشخوار فکری (۵/۸۶۲) و مؤلفه‌های بروز دادن (۱/۴۸۴)، در فکر فرو رفتن (۱/۷۶۳) و افسردگی (۲/۶۷۵) معنادار می‌باشد. بنابراین می‌توان بیان کرد تفاوت معناداری بین اثربخشی آموزش ذهن‌آگاهی و گواه در متغیر نشخوار فکری و مؤلفه‌های آن وجود دارد. به طوری که میانگین تعديل یافته نشخوار فکری و مؤلفه‌های آن در گروه آموزش ذهن‌آگاهی در مرحله پس‌آزمون به صورت معناداری پایین‌تر از میانگین گروه گواه بود. هم‌چنین

براساس مقدار اندازه اثر، آموزش ذهن‌آگاهی به ترتیب بر متغیر نشخوار فکری (۰/۰۱۹۹) و مؤلفه‌های بروز دادن (۰/۰۳۵۹)، در

جدول ۸: بررسی تفاوت‌های دو به دو گروه (درمان مبتنی بر شفقت و گواه) در اضطراب

متغیر	گروه گواه	درمان مبتنی بر شفقت	میانگین تعديل یافته	تفاوت میانگین	خطای استاندارد	اندازه اثر	مقدار احتمال
اضطراب	۲۴/۷۹۹	۲۲/۳۳۴	-۰/۴۷۶*	۰/۹۳۹	۰/۱۴۵	۰/۰۳۵	*

*P<0.001

درمان مبتنی بر شفقت بر کاهش اضطراب داوطلبان کنکور مؤثر است.

درمان مبتنی بر شفقت باعث کاهش نشخوار فکری داوطلبان کنکور می‌شود. جهت بررسی تفاوت گروه درمان مبتنی بر شفقت با گروه گواه در متغیر نشخوار فکری و مؤلفه‌های آن در جدول ۹ نتایج مقایسه میانگین نمرات تعديل یافته گروه درمان مبتنی بر شفقت با گروه گواه در مرحله پس‌آزمون براساس آزمون تعقیبی بونفرونی گزارش شده است.

نتایج جدول ۸ نشان داد، تفاوت میانگین تعديل یافته گروه درمان مبتنی بر شفقت با گواه در مرحله پس‌آزمون در متغیر اضطراب (۰/۴۷۶) معنادار می‌باشد. بنابراین می‌توان بیان کرد تفاوت معناداری بین اثربخشی درمان مبتنی بر شفقت و گواه در متغیر اضطراب وجود دارد. به طوری که میانگین تعديل یافته اضطراب در گروه درمان مبتنی بر شفقت در مرحله پس‌آزمون به صورت معناداری پایین‌تر از میانگین گروه گواه بود. همچنین براساس مقدار اندازه اثر، درمان مبتنی بر شفقت بر اضطراب برابر (۰/۱۴۵) بود که مقدار آن بیانگر تفاوت قابل قبول بین گروه درمان مبتنی بر شفقت و گواه در جامعه بوده است. بنابراین

جدول ۹: بررسی تفاوت‌های دو به دو گروه (درمان مبتنی بر شفقت و گواه) در نشخوار فکری

متغیر	گروه گواه	درمان مبتنی بر شفقت	میانگین تعديل یافته	تفاوت میانگین	خطای استاندارد	اندازه اثر	مقدار احتمال
نشخوار فکری	۵۶/۵۲۸	۶۲/۱۳۳	-۵/۶۰۵*	۰/۳۳۹	۱/۲۲۲	۰/۰۰۱	<0.001
	گواه	درمان مبتنی بر شفقت	۱۴/۰۶۶	۰/۱۷۳	۰/۴۷۰	۰/۰۲۰	
بروز دادن	۱۵/۴۰۹	۱۳/۴۱۰	-۱/۳۴۷*	۰/۱۶۳	۰/۵۸۰	۰/۰۲۶	<0.001
	گواه	درمان مبتنی بر شفقت	۱۵/۰۱۰	۰/۱۹۱	۰/۸۸۴	۰/۰۱۳	
در فکر فرو رفتن	۲۹/۰۵۷	۳۱/۷۴۲	-۲/۶۸۵*	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	<0.001
	گواه	درمان مبتنی بر شفقت	۲۹/۰۵۷	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	
افسردگی	۳۱/۷۴۲	۳۱/۷۴۲	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	<0.001
	گواه	درمان مبتنی بر شفقت	۳۱/۷۴۲	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	

بروز دادن (۰/۱۷۳) و در فکر فرو رفتن (۰/۰۱۳) بیشترین تأثیر را داشته است و مقادیر آن بیانگر تفاوت قابل قبول بین گروه درمان مبتنی بر شفقت و گواه در جامعه بوده است. بنابراین درمان مبتنی بر شفقت بر کاهش نشخوار فکری داوطلبان کنکور مؤثر است.

بین اثربخشی آموزش ذهن‌آگاهی و درمان مبتنی بر شفقت بر اضطراب و نشخوار فکری در داوطلبان کنکور تفاوت معنادار وجود دارد. جهت بررسی تفاوت رویکردهای آموزش ذهن‌آگاهی و درمان مبتنی بر شفقت در اضطراب، نشخوار فکری و مؤلفه‌های آن در جدول ۱۰ نتایج

نتایج جدول ۹ نشان داد، تفاوت میانگین تعديل یافته گروه درمان مبتنی بر شفقت با گواه در مرحله پس‌آزمون در متغیر نشخوار فکری (۵/۶۰۵) و مؤلفه‌های بروز دادن (۱/۳۴۳)، در فکر فرو رفتن (۱/۰۵۹۹) و افسردگی (۰/۶۸۵) معنادار می‌باشد. بنابراین می‌توان بیان کرد تفاوت معناداری بین اثربخشی درمان مبتنی بر شفقت و گواه در متغیر نشخوار فکری و مؤلفه‌های آن وجود دارد. به طوری که میانگین تعديل یافته نشخوار فکری و مؤلفه‌های آن در گروه درمان مبتنی بر شفقت در مرحله پس‌آزمون به صورت معناداری پایین‌تر از میانگین گروه گواه بود. همچنین براساس مقدار اندازه اثر، درمان مبتنی بر شفقت به ترتیب بر متغیر نشخوار فکری (۰/۰۳۹) و مؤلفه‌های افسردگی (۰/۰۹۱)،

مورد مطالعه در مرحله پس آزمون گزارش شده است.

مقایسه زوجی میانگین نمرات تعديل یافته گروههای آموزش

جدول ۱۰: نتایج مقایسه میانگین گروههای آزمایش در مرحله پس آزمون در متغیرهای پژوهش

P	اندازه اثر	خطای استاندارد	تفاوت میانگین	متغیر
۱	.۰۰۰۴	.۹۴۵	-۰/۳۸۰	اضطراب
۱	.۰۰۱	۱/۲۲۲	-۰/۲۵۷	نشخوار فکری
۱	.۰۰۲	.۴۶۶	-۰/۱۴۱	بروز دادن
۱	.۰۰۲	.۵۷۶	-۰/۱۶۴	در فکر فرو رفتن
۱	.۰۰۱	.۸۷۷	.۰۱۰	افسردگی

*P<.001

کردن آنها با افکار غیراضطراری و غیرتهدیدآمیز در داوطلبان کنکور می‌شود و همین امر در کاهش یافتن علائم اضطراب در آنان مؤثر است (رنجکش و همکاران، ۱۴۰۰). به طور کلی نتایج پژوهش کنونی بیانگر این است که آموزش فنون ذهن‌آگاهی راهبردی مؤثر و پیشگیرانه در کاهش اضطراب امتحان است و تجهیز دانشجویان به این مهارت‌ها آنها را قادر می‌سازد که اضطراب خود را در موقعیت امتحان کاهش دهند و در ضمن موجب کاهش بروز، شیوع و عوارض آن می‌شود. به نظر می‌رسد آموزش فنون مبتنی بر ذهن‌آگاهی با ترغیب افراد به تمرین مکرر توجه متمرکز روی حرکت‌های ختنی و آگاهی قصدمندانه روی جسم و ذهن، افراد اضطراری را از اشتغال ذهنی با افکار تهدیدی و نگرانی در مورد عملکرد در مورد امتحان رها کنند و ذهن آنها را از دنده اتوماتیک خارج کنند. یعنی این فنون با افزایش آگاهی فرد از تجربیات لحظه حاضر و برگرداندن توجه بر سیستم شناختی و پردازش کارآمدتر اطلاعات موجب کاهش نگرانی و تشن فیزیولوژیک در فرد می‌گردد.

آموزش ذهن‌آگاهی باعث کاهش نشخوار فکری داوطلبان کنکور می‌شود. نتایج حاصل از یافته‌های پژوهش نشان داد که تفاوت میانگین تعديل یافته گروه آموزش ذهن‌آگاهی با گواه در مرحله پس آزمون در متغیر نشخوار فکری (۵/۸۶۲) و مؤلفه‌های بروز دادن (۱/۴۸۴)، در فکر فرو رفتن (۱/۷۶۳) و افسردگی (۲/۶۷۵) معنادار می‌باشد. بنابراین می‌توان بیان کرد که تفاوت معناداری بین اثربخشی آموزش ذهن‌آگاهی و گروه گواه در متغیر اضطراب وجود دارد. به طوری که میانگین تعديل یافته اضطراب در گروه آموزش ذهن‌آگاهی در مرحله پس آزمون به صورت معناداری پایین‌تر از میانگین گروه گواه بود. بنابراین آموزش ذهن‌آگاهی بر کاهش اضطراب داوطلبان کنکور مؤثر است. این یافته همسو با نتایج پژوهش‌های رنجکش و همکاران (۱۴۰۰)، امیری و همکاران (۱۳۹۸)، سلطانی و محمدی‌فرد (۱۳۹۸)، نادری و همکاران (۱۳۹۴) و بود و این همسوی از این جهت است که پژوهش‌های ذکر شده نیز بر تأثیر آموزش ذهن‌آگاهی بر سطح اضطراب تأکید دارند. درباره اثربخشی آموزش ذهن‌آگاهی، بر کاهش اضطراب داوطلبان کنکور در پژوهش حاضر می‌توان گفت این شیوه درمانی از روش بازسازی شناختی برخوردار است که بر اساس آن، فرد الگوهای تفکر منطقی از جمله تهدیدآمیزبودن محیط را با افکار منطقی و مثبت جایگزین کرده و موجب کاهش اضطراب در آنان می‌شود، به عبارت دیگر، درمان شناختی مبتنی بر ذهن‌آگاهی سبب شناسایی افکار اضطرابی، چالش و نبرد با این افکار، روبرو شدن و جایگزین

نتایج جدول ۱۰ نشان داد، تفاوت معناداری بین میانگین تعديل یافته گروههای آموزش ذهن‌آگاهی و گروه درمان مبتنی بر شفقت در مرحله پس آزمون در متغیر اضطراب، نشخوار فکری و مؤلفه‌های آن مشاهده نشد. بنابراین بین اثربخشی آموزش ذهن‌آگاهی و درمان مبتنی بر شفقت بر اضطراب و نشخوار فکری در داوطلبان کنکور تفاوت معنادار وجود ندارد.

۴. بحث و نتیجه گیری

آموزش ذهن‌آگاهی باعث کاهش اضطراب کنکور داوطلبان می‌شود. هدف پژوهش حاضر بررسی اثر آموزش ذهن‌آگاهی بر اضطراب کنکور داوطلبان بود که نتایج نشان داد تفاوت میانگین تعديل یافته گروه آموزش ذهن‌آگاهی با گواه در مرحله پس آزمون در متغیر اضطراب (۲/۸۵۶) معنادار می‌باشد. بنابراین می‌توان بیان کرد تفاوت معناداری بین اثربخشی آموزش ذهن‌آگاهی و گروه گواه در متغیر اضطراب وجود دارد. به طوری که میانگین تعديل یافته اضطراب در گروه آموزش ذهن‌آگاهی در مرحله پس آزمون به صورت معناداری پایین‌تر از میانگین گروه گواه بود. بنابراین آموزش ذهن‌آگاهی بر کاهش اضطراب داوطلبان کنکور مؤثر است. این یافته همسو با نتایج پژوهش‌های رنجکش و همکاران (۱۴۰۰)، امیری و همکاران (۱۳۹۸)، سلطانی و محمدی‌فرد (۱۳۹۸)، نادری و همکاران (۱۳۹۴) و بود و این همسوی از این جهت است که پژوهش‌های ذکر شده نیز بر تأثیر آموزش ذهن‌آگاهی بر سطح اضطراب تأکید دارند. درباره اثربخشی آموزش ذهن‌آگاهی، بر کاهش اضطراب داوطلبان کنکور در پژوهش حاضر می‌توان گفت این شیوه درمانی از روش بازسازی شناختی برخوردار است که بر اساس آن، فرد الگوهای تفکر منطقی از جمله تهدیدآمیزبودن محیط را با افکار منطقی و مثبت جایگزین کرده و موجب کاهش اضطراب در آنان می‌شود، به عبارت دیگر، درمان شناختی مبتنی بر ذهن‌آگاهی سبب شناسایی افکار اضطرابی، چالش و نبرد با این افکار، روبرو شدن و جایگزین

همکاران، ۲۰۱۹). هدف درمان متمرکز بر شفقت فعال نمودن سیستم متمرکز بر امنیت است تا مراجع را به رضایت، آرامش و بهزیستی برساند. تمرکز بر هیجانات مثبت باعث می‌شود که هیجانات منفی به حداقل ممکن برسند چرا که ما ظرفیت محدودی برای توجه به انواع هیجانات داریم (Stevenson و Hemkaran, ۲۰۱۹). بر این اساس شفقت به عنوان یک هیجان مثبت، می‌تواند باعث ساختن و گسترش دادن شود. به عبارت دیگر شفقت، افکار، هیجانات و رفتارهای مثبت جدیدی را می‌سازد و گسترش می‌دهد که با افکار و هیجانات منفی درگیر با اضطراب و خودانتقادی در تضاد است. رفتار مشفقاته که یکی از مهارت‌های درمان متمرکز بر شفقت است و به معنای انجام هر کاری است که برای شکوفا شدن به آن نیاز داریم، از این نوع است. به طور کلی درمان مبتنی بر شفقت، با تقویت و ایجاد شفقت در فرد از طریق ارائه تکنیک‌های شفقت‌ورزی، شناسایی افکار خودمهروزی و همچنین برطرف‌سازی موانع خودشفقت‌ورزی، فرد را در برابر حالات منفی محافظت می‌کند و حالات هیجانی مثبت را تقویت و افزایش می‌دهد (صابریان و طباطبایی، ۱۳۹۶). با افزایش شفقت‌انگیز پذیرش افکار منفی و دستکاری آنها نیز افزایش می‌یابد و با انجام تمرینات مراقبه نیز می‌توان سطح کوتیزول را کاهش و درنتیجه ارامش را حفظ و افزایش داده و از میزان اضطراب کاست.

درمان مبتنی بر شفقت باعث کاهش نشخوار فکری داوطلبان می‌شود. در جهت برسی فرضیه فوق‌الذکر نتایج نشان داد که تفاوت میانگین تعديل‌یافته گروه درمان مبتنی بر شفقت با گواه در مرحله پس‌آزمون در متغیر نشخوار فکری (۵/۶۰۵) و مؤلفه‌های بروز دادن (۱/۳۴۳) در فکر فرو رفتن (۱/۵۹۹) و افسردگی (۲/۶۸۵) معنادار می‌باشد. بنابراین می‌توان بیان کرد که تفاوت معناداری بین اثربخشی درمان مبتنی بر شفقت و گواه در متغیر نشخوار فکری و مؤلفه‌های آن وجود دارد. به طوری که میانگین تعديل‌یافته نشخوار فکری و مؤلفه‌های آن در گروه درمان مبتنی بر شفقت در مرحله پس‌آزمون به صورت معناداری پایین‌تر از میانگین گروه گواه بود. بنابراین درمان مبتنی بر شفقت در مرحله پس‌آزمون به صورت معناداری پایین‌تر از این میانگین گروه گواه بود. بنابراین درمان مبتنی بر شفقت با نتایج پژوهش‌های حمید و همکاران (۱۴۰۰)، صابریان و طباطبایی (۱۳۹۶)، Luo و همکاران (۲۰۱۹) و Stevenson و Hemkaran (۲۰۱۹) است. این همسویی از این جهت است که پژوهش‌های مذکور نیز بر اثربخشی روش درمان مبتنی بر شفقت بر اضطراب افراد تأکید دارند. برای تبیین این یافته می‌توان کرد که در افراد مضطرب از بین سه سیستم تنظیم هیجان، سیستم متمرکز بر تهدید آنها همیشه فعال است. این سیستم باعث هیجان‌های نظیر اضطراب، خشم یا بیزاری می‌شود. درواقع مغز ما برای پردازش تهدید، در مقایسه با چیزهای لذت‌بخش، اهمیت و اولویت قائل است (Luo و

مطهری‌فرد، ۱۴۰۰)، رنجکش و همکاران (۱۴۰۰)، رضوی‌زاده تبدگان و همکاران (۱۳۹۸)، زمستانی و فاضلی‌نیکو (۱۳۹۸)، سلطانی و محمدی‌فروود (۱۳۹۸)، طباطبایی‌نژاد و همکاران (۱۳۹۷)، پاشا و سراج خرمی (۱۳۹۷)، برغمدی و اسدی (۱۳۹۴)، Lopez و همکاران (۲۰۲۱)، Webb و همکاران (۲۰۲۱) و Feruglio و همکاران (۲۰۲۰) بود و این همسویی از این جهت است که پژوهش‌های ذکر شده نیز به اثربخشی آموزش ذهن‌آگاهی بر نشخوار فکری افراد اذعان دارند. همان‌طور که پیش از این نیز ذکر شد آموزش ذهن‌آگاهی از طریق سه هدف اصلی دنبال می‌شود: (الف) تنظیم توجه، (ب) توسعه آگاهی فراشناختی و (ج) تمرکز‌زدایی و توسعه پذیرش نسبت به حالات‌ها و محتویات ذهنی. فرض بر این است که پرورش آگاهی به این شیوه، افراد را قادر می‌کند تا به صورت آشکارتری برانگیخته شدن واکنش‌های نشخواری و منفی را مشاهده کنند و بتوانند از چنین الگوهای فکری تمرکز‌زدایی کنند و به آن‌ها به عنوان رویدادهای ذهنی بنگرند که بازنمایی واقعیت نیستند (طباطبایی نژاد و همکاران، ۱۳۹۷). به طور کلی می‌توان این گونه تبیین کرد که تأکید تکنیک‌های این درمان بر تمرکز، مدیریت فرآیندهای تفکر و کاهش درگیری‌های درونی از چرخه معیوب نشخوار ذهنی-برانگیختگی-افکار منفی جلوگیری می‌کند.

درمان مبتنی بر شفقت باعث کاهش اضطراب کنکور داوطلبان می‌شود. نتایج حاصل از تحلیل یافته‌های پژوهش نشان داد که تفاوت میانگین تعديل‌یافته گروه درمان مبتنی بر شفقت با گواه در مرحله پس‌آزمون در متغیر اضطراب (۲/۴۷۶) معنادار می‌باشد. بنابراین می‌توان بیان کرد تفاوت معناداری بین اثربخشی درمان مبتنی بر شفقت و گواه در متغیر اضطراب وجود دارد. به طوری که میانگین تعديل‌یافته اضطراب در گروه درمان مبتنی بر شفقت در مرحله پس‌آزمون به صورت معناداری پایین‌تر از میانگین گروه گواه بود. بنابراین درمان مبتنی بر شفقت با نتایج پژوهش‌های حمید و همکاران (۱۴۰۰)، صابریان و طباطبایی (۱۳۹۶)، Luo و همکاران (۲۰۱۹) و Stevenson و Hemkaran (۲۰۱۹) همسو با نتایج پژوهش‌های این جهت است. این همسویی از این جهت است که پژوهش‌های مذکور نیز بر اثربخشی روش درمان مبتنی بر شفقت بر اضطراب افراد تأکید دارند. برای تبیین این یافته می‌توان کرد که در افراد مضطرب از بین سه سیستم تنظیم هیجان، سیستم متمرکز بر تهدید آنها همیشه فعال است. این سیستم باعث هیجان‌های نظیر اضطراب، خشم یا بیزاری می‌شود. درواقع مغز ما برای پردازش تهدید، در مقایسه با چیزهای لذت‌بخش، اهمیت و اولویت قابل است (Luo و

پدیده‌های فیزیکی، همانطور که اتفاق میافتد، به افراد کمک می‌کند، بنابراین می‌تواند در تعديل نمره اضطراب ناشی کنکور داوطلبان مؤثر واقع گردد. این امر از این نظر که در پژوهش‌های گذشته نشان داده شده است که آموزش ذهن‌آگاهی به مردم در تعديل رفتارها و افکار منفی کمک می‌کند و منجر به تنظیم رفتارهای مثبت مرتبط با سلامتی می‌شود، قابل توجیه است. بر اساس این مد به داوطلبان آموزش داده شد تا هرگاه افکار یا احساس منفی در آنها ظاهر شد، قبل از پاسخ به آنها، اجازه دهنده که افکار به همان صورتی که هستند در ذهن‌شان باقی بماند. افزون بر این، این مد الگویی برای آموزش توانش‌های تمرکز‌زدایی فراهم و فونی برای پردازش اطلاعات را مهیا می‌کند که چرخه‌های مزاج - فکر را تداوم می‌بخشد (شیرانی بروجنی و همکاران، ۱۳۹۹). همچنین در این شیوه، آنها با فونی که مربوط به تجربه کردن لحظه حال و به دور از ترس و نگرانی درباره آینده آشنا شدند. افزون براین، این نگرش در آنها به وجودآمد که به تمامی امور (خوشایند و ناخوشایند) پذیرش بدون داوری داشته باشند. علاوه بر این، به کمک تنفس و با استفاده از اعضای بدن، آگاهی از واقعی و آگاهی از بدن، تنفس صدا و افکار و پذیرش افکار، معانی احساسی و عاطفی را تغییر داده و داوطلبان به این نکته پی می‌برند که افکارش بیش از اینکه بازتابی از واقعیت باشد، افکار نادرستی هستند که منجر به وحامت بخشیدن به مشکلات جسمی روانی وی می‌شند. از این رو می‌توان نتیجه گرفت آموزش ذهن‌آگاهی از این نظر که توجه و آگاهی فرد را نسبت به احساسات فیزیکی و روانی بیشتر می‌کند و آموزش آن باعث نظم‌بخشی به احساسات روانی و جسمی می‌شود، به واضح دیدن و پذیرش هیجان‌ها و پدیده‌های فیزیکی، همانطور که اتفاق میافتد، کمک می‌کند (صادقی و همکاران، ۱۳۹۹)، می‌تواند به کاهش اضطراب و نشخوار فکری داوطلبان کنکور کمک کند. بنابراین با توجه به مطالب ذکر شده همانطور که ملاحظه می‌شود نزدیکی محورهای دو روش آموزش ذهن‌آگاهی و درمان مبتنی بر پذیرش تعهد، دور از انتظار نیست که بین اثربخشی این دو روش درمانی بر اضطراب و نشخوار فکری مختلف تفاوت معناداری با هم نداشته است. در رابطه مقایسه این دو روش درمانی در رابطه با اضطراب و نشخوار فکری داوطلبان کنکور تاکنون پژوهشی انجام نشده است اما در تبیین این یافته پژوهش در زمینه تأثیر هر دوی مداخلات رون‌شناختی از جمله آموزش‌های ذهن‌آگاهی و درمان متمرکز بر شفقت و عدم تفاوت اثربخشی آنها در کاهش اضطراب و نشخوار فکری داوطلبان کنکور می‌توان به توضیحات زیر اشاره کرد. شرکت‌کنندگان هر دو گروه مداخلاتی در جلسه مصاحبه نخستین، مشکل اضطراب و نشخوار فکری به دلیل کنکور را گزارش دادند. چون ذهن‌آگاهی و آموزش آن باعث تعديل احساسات بدون قضاؤت و افزایش آگاهی نسبت به احساسات روانی و جسمی می‌شود و به واضح دیدن و پذیرش هیجانات و

خودآرمبخشی دسترسی پیدا کنند. بنابراین، پاسخ دادن به خودانقادی با دستیاری به سیستم رضایت/خودآرمبخشی به افراد کمک می‌کند که در پاسخ به تجاربی همچون کنکور با نشخوار فکری واکنش نشان ندهند. در تبیینی دیگر برای این یافته می‌توان گفت، Neff و همکاران (۲۰۱۳) دریافتند که شفقت به خود تاب‌آوری هیجانی را بالا می‌برد؛ چنان که افرادی که دارای درجات بالاتری از این خصیصه شخصیتی هستند، گرایش کمتری به فرونشانی یا نشخوار فکری دارند. در واقع افرادی که شفقت بالایی دارند، تمایل بیشتری برای پذیرش مسئولیت خود در حوادث زندگی دارند، می‌توانند اتفاق‌های منفی را آنچنان که هستند، بدون اتخاذ رویکردی قضاؤت‌گرایانه نسبت به خود درک کنند و در عین حال حوادث منفی را کمتر مورد نشخوار فکری قرار دهنده. بنابراین دور از انتظار نیست که درمان مبتنی بر شفقت از میزان نشخوار فکری داوطلبان کنکور بکاهد.

بین اثربخشی آموزش ذهن‌آگاهی و درمان مبتنی بر شفقت بر اضطراب و نشخوار فکری در داوطلبان کنکور تفاوت معنادار وجود دارد. پژوهش حاضر در صدد بررسی مقایسه اثربخشی آموزش ذهن‌آگاهی با درمان مبتنی بر شفقت در اضطراب و نشخوار فکری داوطلبان کنکور بود و نتایج نشان داد که تفاوت معناداری بین میانگین تعديل یافته گروههای آموزش ذهن‌آگاهی و گروه درمان مبتنی بر شفقت در مرحله پس‌آزمون در متغیر اضطراب، نشخوار فکری و مؤلفه‌های آن مشاهده نشد. بنابراین بین اثربخشی آموزش ذهن‌آگاهی و درمان مبتنی بر شفقت بر اضطراب و نشخوار فکری در داوطلبان کنکور تفاوت معنادار وجود ندارد. این یافته همسو با نتایج پژوهش‌های صادقی و همکاران (۱۳۹۹)، شیرانی بروجنی و همکاران (۱۳۹۹) و Dorjee و Frostadottir (۲۰۱۹) است که معتقدند در گروههای مختلف اثربخشی این دو روش درمانی بر متغیرهای مختلف تفاوت معناداری با هم نداشته است. در رابطه مقایسه این دو روش درمانی در رابطه با اضطراب و نشخوار فکری داوطلبان کنکور تاکنون پژوهشی انجام نشده است اما در تبیین این یافته پژوهش در زمینه تأثیر هر دوی مداخلات رون‌شناختی از جمله آموزش‌های ذهن‌آگاهی و درمان متمرکز بر شفقت و عدم تفاوت اثربخشی آنها در کاهش اضطراب و نشخوار فکری داوطلبان کنکور می‌توان به توضیحات زیر اشاره کرد. شرکت‌کنندگان هر دو گروه مداخلاتی در جلسه مصاحبه نخستین، مشکل اضطراب و نشخوار فکری به دلیل کنکور را گزارش دادند. چون ذهن‌آگاهی و آموزش آن باعث تعديل احساسات بدون قضاؤت و افزایش آگاهی نسبت به احساسات روانی و جسمی می‌شود و به واضح دیدن و پذیرش هیجانات و

محدودیت‌های پژوهش

اکتفا کردن به جمعیت غیربالینی برای شرکت‌کنندگان تعمیم‌دهی نتایج به جوامع بالینی را با مشکل رو به رو می‌کند.

- Bergmadi M, Asadi J. 2014. The effect of mindfulness on rumination among homeless and abused teenagers in Gorgan city. The second national conference and the first international conference on modern researches in human sciences. [Persian]
- Eleanor Liddell A. Therapist Competencies necessary for the delivery of Compassion Focused Therapy: A Delphi Study. Thesis submitted in partial fulfilment of the degree of Doctorate in Clinical Psychology, University of Leicester. 2015
- Feruglio S, Matiz A, Grecucci A, Pascut S, Fabbroa F. Differential effects of mindfulness meditation conditions on repetitive negative thinking and subjective time perspective: a randomized active-controlled study. *Psychology & Health*, 020; 36 (11): 1275-1298.
- Frostadottir AD, Dorjee D. Effects of Mindfulness Based Cognitive Therapy (MBCT) and Compassion Focused Therapy (CFT) on Symptom Change, Mindfulness, Self-Compassion, and Rumination in Clients with Depression, Anxiety, and Stress. *Frontiers in Psychology*, 2019;10: 1-11.
- Ghaffarian H, Khayatan F. The effect of compassion-based education on controlling the emotions of female students in the first year of high school. *Journal of Educational Psychology Studies*, 2019; 17(39): 214-193. [Persian]
- Golestani Bakht T, Babaei A, Karimi M, Ahmadi A. The relationship between self-compassion and optimism in students: The mediating role of social adjustment. *Social Psychology Research*, 2022; 12(45): 65-84. [Persian]
- Hamid N, Poursaleh A, Davoudi A. The effectiveness of compassionate mind training on the symptoms of social anxiety disorder and cognitive emotion regulation strategies of female students with social anxiety disorder. *New Psychological Research Quarterly*, 2021; 16(61): 94-75. [Persian]
- Lopez A, Caffo A, Tinella L, Di Masi M, Bosco A. Variations in mindfulness associated with the COVID-19 outbreak: Differential effects on cognitive failures, intrusive thoughts and rumination. *Applied Psychology: Health & Wellbeing*, 2021; 13 (4): 761-780.

خودگزارشی بودن پرسشنامه‌های مورداستفاده نیز محدودیت دیگر این پژوهش است. همچنین تصادفی‌سازی نمونه در سطح فرد اتفاق نیفتاده است و تغییرات ممکن است به علت مداخله یا تفاوت‌های فردی باشد.

تضاد منافع

بدینوسیله نویسندهان اعلام می‌کنند که این اثر حاصل یک پژوهش مستقل بوده و هیچگونه تضاد منافعی با سازمان‌ها و اشخاص دیگری ندارد.

تقدیر و تشکر

نویسندهان مقاله از تمام مشارکت کنندهان در پژوهش، تقدیر و تشکر به عمل می‌آورند.

واژه نامه

1. Metacognitive skills	کمبود مهارت‌های فراشناختی
2. Third Wave	موج سوم
3. Meditation	مراقبه
4. Buddhism	بوذا

فهرست منابع

- Alsaady I ,Gattan H, Zawawi A, Alghanmi M, Zakai H. Impact of COVID-19 Crisis on Exam Anxiety Levels among Bachelor Level University Students. *MediterrJ Soc Sci*. 2020;11(5):33-39.
- Amiri F, Viskarmi H A, Sephondi MA. The effectiveness of mindfulness therapy on anxiety and emotional regulation of gifted students in the first year of high school. *Journal of Empowerment of Exceptional Children*, 2018; 10(2): 137-148. [Persian]
- Arora S, Chaudhary P, Singh R. Impact of coronavirus and online exam anxiety on self-efficacy: the moderating role of coping strategy. *Interactive Technology and Smart Education*. ahead-of-print. 2021.
- Arsanjani M, Zargham Hajabi M, Mirzahosseini H. The effectiveness of modulating threat-related cognitive bias on reducing exam anxiety of twelfth grade students. *Bimonthly Scientific-Research Education Strategies in Medical Sciences*. 2021; 14 (3):130-138. [Persian]
- Baer, Ruth, Caldera, Carolina & Nagy, Laura. 2017 *Mindfulness*.doi.org/10.1007/978-3-319-28099-8_820-1

- Cognitive Psychology Quarterly, 2016; 8(31): 19-29. [Persian]
- Sadeghi A, Sajadian A, Nadi MA. Comparing the effectiveness of compassion-based mindfulness and mindfulness-based cognitive therapy on dysfunctional attitudes, self-control, and mental health. Journal of positive psychology, 2019; 6(1): 31-48. [Persian]
- Sari SA, Bilek G, Çelik E. Test anxiety and self-esteem in senior high school students: a cross-sectional study. Nordic Journal of Psychiatry, 2018; 72(2): 84-88.
- Sattari Y, Kafashzadeh M. The effect of mindfulness method on exam anxiety of secondary school girls in Saveh city. Scientific Journal of Education and Evaluation (Quarterly), 2014; 8(31), 25-36. [Persian]
- Shirani Borjani S, Sharifi I, Ahmadi R, Ghazanfari A. Comparing the effectiveness of group training of compassion and stress reduction based on mindfulness on the mental well-being of female students with academic stress. Clinical Journal of Nursing and Midwifery, 2019; 9(3): 782-769. [Persian]
- Soltani N, Mohammadi Froud H. The effectiveness of mindfulness training on mental rumination and social anxiety in obsessive-compulsive women. Journal of Psychological Sciences 2018; 18 (77): 617-625. [Persian]
- Stevenson J, Mattiske J, Nixon R. The effect of a brief online self-compassion versus cognitive restructuring intervention on trait social anxiety. Behaviour Research and Therapy, 2019; 123: 13-23.
- Tabatabainejad FS, Aghaei A, Gol-Parvar M. Comparing the effectiveness of positive mindfulness therapy, mindfulness-based cognitive therapy, and cognitive behavioral therapy on social anxiety and communication skills of depressed female students. Social Work Quarterly. 2018; 7 (3): 5-16. [Persian]
- Watkins ER, Roberts H. Reflecting on rumination: Consequences, causes, mechanisms and treatment of rumination. Behaviour research and therapy, 2020; 127, 103573.
- Webb Ch, Swords M, Murray L, Hilt L. App-Based Mindfulness Training for Adolescent Rumination: Predictors of Immediate and
- Luo Y, Meng P, Li J, Liu B, Cao X, Ge W. Self-compassion may reduce anxiety and depression in nursing students: a pathway through perceived stress. National Center for Biotechnology Information, 2019; 174: 1-10.
- Mahmoudzadeh R, Mohammadkhani Sh. The mediating role of anxiety and cognitive avoidance in the relationship between negative perfectionism and procrastination. Psychological Achievements, 2015; 23(1): 73-94. [Persian]
- Moulds ML, Bisby MA, Wild J, Bryant RA. Rumination in posttraumatic stress disorder: A systematic review. *Clinical psychology review*, 2020; 82: 101910.
- Naderi Y, Parhun H, Hosni J, Sana'i H. The effectiveness of mindfulness on the cognitive regulation strategies of excitement and anxiety and depression in patients with major depression. Journal of Thought and Behavior, 2014; 9(35): 18-26. [Persian]
- Naismith I, Ripoll-Nuñez K, Pardo V. Group Compassion-Based Therapy for Female Survivors of Intimate-Partner Violence and Gender-Based Violence: a Pilot Study. Journal of Family Violence. 2021.
- Neff KD, Beretvas SN. The role of self-compassion in romantic relationships. Self and Identity, 2013;12(1): 1-21.
- Pasha R, Seraj-Khormi A. The effectiveness of cognitive therapy based on mindfulness on rumination and dysfunctional attitudes of patients with major depressive disorder and obsessive-compulsive disorder. Psychological Achievements, 2017; 25(1): 112-93. [Persian]
- Rangekesh M, Elahi T, Morovati Z, Ghasemi K. The effect of mindfulness training on anxiety and working memory: Attention to the role of worry and rumination. Researches in clinical psychology and counseling, 2021; 11(1): 41-59. [Persian]
- Razavizadeh Tabadakan BBZ, Jajerami M, Vakili Y. The effectiveness of cognitive therapy based on mindfulness on depression, rumination and perceived stress of women with type 2 diabetes. Journal of North Khorasan University of Medical Sciences, 2018; 11(1): 1-8. [Persian]
- Sabriani S, Tabatabai M. The effectiveness of self-compassion training on the mental well-being and self-esteem of female students with test anxiety. Analytical-

Zemestani M, Fazeli Niko Z. The effectiveness of mindfulness-based cognitive therapy on reducing symptoms of depression, rumination and emotion regulation in pregnant women. *Scientific Quarterly of Applied Psychology*, 2018; 13(1): 119-139. [Persian]

Cumulative Benefit. *Editorial Contacts in Social Sciences*, 2021; 12: 2498-2509.
Yaqoubi A, Motaharifar F. The effect of the components of mindfulness, rumination and academic procrastination on the students of Bou Alisina University. *Knowledge and Research in Applied Psychology*, 2021; 22(3): 129-140. [Persian]